

Ἰωάννης ὁ ἁγίος ἐλγοῦς ἐτκοβάνις.

За ѿ. (ѣ, ѿ – ѣг).

Ἐψὺ πόздѣ въ дѣнь тѡй во ѣдінѹ ѿ сѣбѣ ѡтъ, ѡ двѣремъ затворѣннымъ, ѡдѣже бѣхѹ оῦчѣцѹ (ѣгѡ) сѡбрани, страха ради ѡдѣйска, прѣиде ѡйсѹ ѡ сѣла посредеѣ, ѡ гѣла ѡмъ: мѣръ вѣмъ. ѡ сѣе рѣкъ, показѣ ѡмъ рѣцѣ (ѡ нѡзѣ) ѡ рѣбра сѡѣ. Возрадовашасѣ оῦбо оῦчѣцѹ, вѣдѣвшѣ гѣла. Речѣ же ѡмъ ѡйсѹ пѣки: мѣръ вѣмъ: ѡкоже послѣ мѣ ѡцѹ, ѡ ѡзѹ посылаю вѣ. ѡ сѣе рѣкъ, дѣнѹ ѡ гѣла ѡмъ: прѣимѣте дѣхѹ сѣтъ: ѡмже ѡпѣститѣ грѣхѹ, ѡпѣститѣ ѡмъ: ѡ ѡмже держитѣ, держѣтѣ.